

er blevet antydet. For de Medlemmer, hvem det kunde interessere, skal jeg tillade mig til den ærede Formand at overlevere en graffisk Fremstilling, hvoraf det kan ses, hvad der er gjort, hvor Meget der er gjort, og hvorledes Arbejderne ere standfede ved de omtalte Vandløb, hvis Tilstedeværelse det ærede Medlem benægter. Skjøndt det ærede Medlem benægter, at det er en vandet Egn, han er kommen fra, vil han af Rortet, hvor ethvert Vandløb, enhver Grøft er noteret, kunne overbevise sig om, hvor overordentlig mange og netop betydelige Vandløb der findes i den paagældende Egn. Jeg vil endnu gjøre en Bemærkning over for det ærede Medlem for ikke at blive misforstaaet. Det er slet ikke mit Resonnement, at den Omstændighed, at der her er Tale om en dansk Entrepreneur, skal medføre, at man behandler ham efter andre enten strengere eller mildere Grundsætninger end enhver Anden, thi man skal behandle enhver Entrepreneur enhver Medkontrahent ikke alene retfærdig, men billig, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at vi, efter at danske Entrepreneurer have begyndt at tage Jernbaneanlægene i deres Haand, have faaet disse udførte saa billig som intet andet Sted. Vi have selv under dyre Løder og vanskelige Forhold faaet vore Jernbanearbejder udførte ganske overordentlig billig, og vi skulle ikke jage vore danske Jernbane-entreprenuer bort ved at behandle dem utidig strengt, fordi der har fundet Skuffelse Sted med Hensyn til den Tid, hvori en vis Del af Befolkningen har ventet en vis Bane aabnet. Dette maa vi vogte os for; thi vi vilde senere komme til dyrt at betale den Strengbed, hvortil vi havde ladet os henrive under et Hensyn til de Krav og de Beslagelser, vi med Grund høre fra den Del af Befolkningen, som Entrepreneurerne have skuffet. Jeg kan ikke modsigte, hvad ærede Medlemmer der fra Egnen sige om Entrepreneurernes Optraeden, det foreligger ikke til Bedømmelse i Diebliffet. Jeg har kun sagt, at det, naar det Diebliff kommer, da dette Spørgsmaal vil blive taget under Overveielse, vil være rigtig — og det vil ogsaa ske — at man ikke blot tager deres juridiske, strenge Forpligtelse fast i Diesyn, at man ikke blot tager dette under Overveielse og lægger særlig Vægt paa Fristens Overholdelse, men at man selvfølgelig ogsaa maa tage den Række af Hensyn, som jeg har nævnt, medens der jo muligvis ogsaa kan paaberaabes andre Hensyn i modsat Retning. Det vilde være meget uklogt i Diebliffet at udtale sig om, hvad man vil gjøre til en Tid, som ligger frem i Tiden, da man endnu ikke kan overse, hvor store Kontraktbrudene ville blive fra Kontrahenternes Side.

Alberg: Da det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) i den Maade, hvorpaa han har refereret mine Udtalelser angaaende de jydsk Jernbaneanlæg ved Finantslovens 3die Behandling i Rigsdagens sidste Sam-

ling har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse, skal jeg tillade mig at gjøre en Berigtigelse dertil. Naar det ærede Medlem saaledes har udtalt, at jeg skulde have udtalt mig tillidsfuldt med Hensyn til Fuldførelsen af disse Jernbaneanlæg, da forholder det sig ikke saaledes. Jeg udtalte den Gang, at, da man med Hensyn til Banestrækningen mellem Ringkjøbing og Varde var gaaet ind paa en Forlængelse af Tidsfristen indtil dette Aars Udgang, og da efter min Mening de vest-jydsk Jernbaner ikke vilde have nogen synderlig Betydning, før det hele Jernbaneanlæg er fuldført, og da der desuden allerede den Gang var stor Sandsynlighed — ja, en til Visshed grændsende Sandsynlighed — for, at de øvrige Strækninger af disse Baner ikke vilde kunne blive færdige til 1ste Juli dette Aar, som var den Tid, Kontrakten tilføjede, saa vilde jeg finde mig tilfredsstillt, naar Entrepreneurerne kunde skaffe Sikkerhed for eller vilde se sig i Stand til at faae hele Anlægget fuldført saaledes, at hele Vest- og Sydbanen kunde tages i Drift inden dette Aars Udgang. Det er mine Udtalelser; de ville findes i Folke-thingstidenden for 1873—74, Sp. 1643 ff. Jeg har hverken udtalt Tillid eller Mistillid til Entrepreneurerne, men udtalte, at jeg for mit Vedkommende vilde finde mig tilfreds, naar den vest-jydsk Jernbane kunde være fuldført til den af mig nævnte Tid, nemlig inden dette Aars Udgang. Det troede jeg kunde have ladet sig gjøre, og jeg tror endnu, at, naar Entrepreneurerne havde sat tilbørlig Kraft derpaa, kunde Arbeidet være fuldført til den Tid. Efter den Fremstilling, de selv gave af disse Arbejders Fremme den Gang, og efter det, de troede at kunne præstere, havde man visse- lig Ret til at tro, at de vare i Stand til at faae Arbeidet udført til den Tid, jeg har nævnt. Jeg er enig med de ærede Forespørgere i at beklage, at disse Tidsfrister i en saa utilbørlig Grad ere overfærdne. Det er ogsaa min Mening, at der fra Entrepreneurernes Side er viist Forsømmelighed med Hensyn til den Maade, hvorpaa de have ladet disse Arbejder udføre; de kunde vist uden store Vanskeligheder, hvis de havde sat den tilbørlige Kraft derpaa, været i Stand til at faae Arbejderne fuldførte, i det Mindste inden for en vis rimelig Tidsgrændse, hvad der nu desværre ingen Udsigter er til; derimod kan jeg ikke være enig i at sælde en bestemt Dom over Noget for Diebliffet eller om, hos hvem Skylden nu virkelig ligger, om enten hos Regjeringen eller hos Entrepreneurerne. Det forekommer mig, at det er Noget, man maa overlade til den Tid, da der foreligger nogle Oplysninger om, hos hvem Skylden ligger. For mig staar det saaledes, at for Tiden synes Entrepreneurerne at have den største Skyld; hvis der senere fremkommer Andet, som kan godtgjøre, at ogsaa Regjeringen har væsentlig Andel derti, saa er det sin Sag, men for Diebliffet i det Mindste staar det ikke klart for mig. Dette er